У Неквапи білі лапи,
А в Неквапоньок — свої:
Йшли Неквапи-непоквапи
Зимувати у гаї.

А гаї весна любила,
А гаї були при ній,
І весна їм ноги мила,
І метеличок бринів.

Йшли Неквапи-непоквапи,
Мабуть, і недовго йшли,
Але ж бачать: жовті шати
Вже гаї собі вдягли.

Що робити, як не мати —
Літа й осені нема!
Бігли-бігли Непоквапи —
На гаях уже зима.

І Неквапа білолапа,
І Неквапоньки — у сни...
Нащо квапитись Неквапам
Через зиму до весни?